

Sygn. akt IV CZ 85/11

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSA Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa M. G.

przeciwko D. G. i Spółdzielni Mieszkaniowej w B.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 listopada 2011 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 2 grudnia 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację powoda M. G. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 9 czerwca 2010 r. z powodu jej nieopłacenia opłatą podstawową w kwocie 30 zł, którą powód zwolniony w całości od kosztów sądowych obowiązany był uiścić na podstawie art. 14 ust. 2 i art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594) w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2007 r. Nr 21, poz. 123).

W zażaleniu powód zarzucił błędne przyjęcie, że w sprawie ma zastosowanie art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, mimo wszczęcia postępowania drugoinstancyjnego pod rządami ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, po jej nowelizacji ustawą z dnia 14 grudnia 2006 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 21, poz. 123). Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przyjęcie apelacji powoda do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje :

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Powód został zwolniony od kosztów sądowych na podstawie postanowienia wydanego w czasie obowiązywania przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r., Nr 9, poz. 88). Wyrok Sądu Okręgowego - Sądu pierwszej instancji zapadł i apelacja od niego została wniesiona już po wejściu w życie ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i po jej zmianie ustawą z dnia 14 grudnia 2006 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 21, poz. 123).

W tym stanie rzeczy w zgodzie z art. 149 ust. 1 u.k.s.c. z 2005 r. w sprawie do czasu jej zakończenia w pierwszej instancji miały zastosowanie przepisy ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 13 czerwca 1967 r. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2007 r., III CZP 124/06, OSNC 2007, nr 6, poz. 91). Natomiast apelacja wniesiona po wejściu w życie - w dniu 10 marca

2007 r. - ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. przez powoda, zwolnionego w całości od kosztów sądowych, podlegała opłacie podstawowej określonej w art. 14 ust. 2 i art. 100 ust. 2 tej ustawy w brzmieniu obowiązującym do jej zmiany ustawą z dnia 14 grudnia 2006 r. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2008 r., III CZP 48/08 OSNC 2009, z. 7-8, poz.102). Ustawa ta uchyliła wprawdzie z dniem 10 marca 2007 r. obowiązek uiszczenia opłaty stałej między innymi od apelacji wnoszonej przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych, stwierdzając jednak równocześnie w art. 2, że do spraw wcześniej wszczętych mają zastosowanie przepisy dotychczasowe, przez co rozumieć przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. w wersji przed nowelizacją (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2008 r., III CZP 48/08, OSNC 2009, z. 7-8, poz.102).

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.